

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Supremos avdelning för förvaltningsmål, tredje roteln, av den 16 maj 2002 i målet mellan å ena sidan Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (ASEMPRE) och Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería och å andra sidan Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafos

(Mål C-240/02)

(2002/C 202/19)

Tribunal Supremos avdelning för förvaltningsmål, tredje roteln, begär genom beslut av den 6 maj 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 1 juli 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan å ena sidan Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (ASEMPRE) och Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería och å andra sidan Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafos beträffande följande frågor:

Medger tolkningen av tjugoförsta skälet till direktiv 97/67/EG⁽¹⁾ att posttjänster som avsändaren (eller någon som uteslutande handlar i dennes namn) tillhandahåller kan uteslutas från uttrycket befordran av egen post, när mottagaren inte är samma person, när tjänsterna är ett utflöde ur avsändarens affärsverksamhet, eller när tjänsterna består av kurirpost eller av liknande förfaranden, eller när befordran av den egna posten stör de tjänster som reserverats för den operatör som fått i uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande tjänsten?

Kan postgirotjänster ingå bland de tjänster som har reserverats för den operatör som har fått i uppdrag att tillhandahålla samhällsomfattande posttjänster?

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna. EGT L 15 av den 21 januari 1998, s. 14.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 7 maj 2002 i målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Hafen och Ricardas Jonusas

(Mål C-246/02)

(2002/C 202/20)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 7 maj 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 8 juli 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Hafen och Ricardas Jonusas beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 4.19 i tullkodexen tolkas så, att i anmälan till tullmyndigheterna om att de varor som införts i gemenskapens tullområde finns på en bestämd plats skall varor som är gömda eller som har dolts med hjälp av särskilda anordningar uttryckligen redovisas?
2. För det fall att fråga 1 besvaras jakande:

Skall artikel 40 i tullkodexen tolkas så, att en förare av en lastbil skall göra denna anmälan även om han varken kände till eller borde ha känt till de gömda eller dolda varorna?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia (särskilda avdelningen i Brescia) av den 22 januari 2002 i målet mellan Sintesi SpA och Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici, och avseende Ingg. Provera e Carrassi SpA

(Mål C-247/02)

(2002/C 202/21)

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia (särskilda avdelningen i Brescia) begär genom beslut av den 22 januari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 8 juli 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Sintesi SpA och Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici, och avseende Ingg. Provera e Carrassi SpA, beträffande följande frågor:

”Utgör artikel 30.1 i direktiv 93/37⁽¹⁾ av den 14 juni 1993, i den mån det i detta direktiv stadgas att de enskilda upphandlande myndigheterna kan välja vilket kriterium för bedömning av anbud de vill tillämpa, varvid alternativen är det lägsta priset eller det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, följdriktig tillämpning av den princip om fri konkurrens som föreskrivs i artikel 85 (nu artikel 81) i fördraget, enligt vilken alla anbud i offentliga upphandlingar på den inre marknaden skall bedömas på ett sådant sätt att en jämförelse mellan anbuden inte hindras, begränsas eller snedvrids?”

”Utgör artikel 30 i direktiv nr 93/37 av den 14 juni 1993 hinder för att i artikel 21 i lag nr 109 av den 11 februari 1994 föreskriva att upphandlande myndigheter vid öppen och selektiv upphandling av bygg- och anläggningsarbeten inte kan välja att tillämpa kriteriet det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet och allmänt påbjuda att endast kriteriet om lägsta pris skall tillämpas?”

(¹) EGT L 199, 9.8.1993, s. 54.

Talan mot Republiken Italien väckt den 8 juli 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-248/02)

(2002/C 202/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 8 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Hans Stolvbaek och Roberto Amorosi, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

fastställa att Republiken Italien åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 17 i direktiv 86/278/EEG⁽¹⁾, i dess lydelse enligt artikel 5 i direktiv 91/692/EEG⁽²⁾ och artikel 10.1a och b i direktiv 86/278/EEG

- genom att ha överlämnat ofullständig information om årsmedelvärdet av koncentrationen (mg/kg torr vikt) tungmetaller (kadmium, koppar, nickel, bly, zink, kvicksilver och krom) och om de kvantiteter kväve och fosfor som finns i avloppsslammet (sådan information finns inte alls avseende regionerna Lombardiet, Emilia Romagna, Toscana, Abruzzo, Campania, Valle d'Aosta och Sicilien, samt är ofullständig för regionen Marche),
- genom att inte ha lämnat någon information om vilken kvantitet (ton/år) avloppsslam som tillverkats som torr substans,

- genom att ha lämnat ofullständiga upplysningar om den kvantitet slam som årligen använts i jordbruket som torr substans (sådan information saknas helt för regionerna Abruzzo och Campania och har lämnats på ett icke korrekt sätt, närmare bestämt inte avseende torr substans, för regionerna Toscana och Sicilien),
- genom att inte på ett korrekt sätt ha överlämnat och uppdaterat, i vart fall vad gäller regionerna Lombardiet, Emilia Romagna, Toscana, Abruzzo, Campania, Valle d'Aosta, Sicilien och Marche, de register av vilka sammansättningen av och egenskapen hos slammet framgår med avseende på de parametrar som anges i bilaga 2 A till direktiv 86/278/EEG och
- genom att inte på ett korrekt sätt ha överlämnat och uppdaterat de register av vilka framgår kvantiteten av producerat slam (avseende hela Italien) och det slam som används i jordbruket (avseende regionerna Abruzzo, Campania, Toscana och Sicilien),

förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna skall vart tredje år överlämna information om tillämpningen av direktiv 86/278/EEG i den mening som avses i artikel 17 i direktiv 86/278/EEG, i dess lydelse enligt artikel 5 jämförd med bilaga VI(g) till direktiv 91/692/EEG om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön.

Italien har lämnat partiell och ofullständig information om den kvantitet avloppsslam som använts i jordbruket under åren 1995–1997 och sammansättningen av och egenskaperna hos slammet med avseende på de parametrar som anges i bilaga 2 A till direktivet.

De italienska myndigheterna har dessutom inte överlämnat och uppdaterat de register av vilka sammansättningen av och egenskaperna hos slammet framgår med avseende på de parametrar som anges i bilaga 2 A till direktivet, och har inte överlämnat och uppdaterat de register av vilka framgår vilken kvantitet slam som producerats respektive den kvantitet använts i jordbruket, vilket strider med föreskriften i artikel 10.1b i direktivet.

(¹) EGT L 181, 4.7.1986, s. 6; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 127.

(²) EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.